

Too much Blood...Too much modern Shakespeare?

Studenti SZŠ Ruská na MACBETHOVI

Divadlo Na zábradlí, které v současné době hostuje na prknech divadla Komedie, připravilo letos na jaře pro své příznivce shakespeareovskou variaci MACBETHA. **Studenti Střední zdravotnické školy navštívili toto představení** ve čtvrtek 16. června 2017.

Autorský režisér **David Jařab** převedl klasického Macbetha do moderní doby, do prostředí gangsterského klanu, kde jde ovšem stále a vždy o to samé. O moc, o často krvavé převzetí moci,

o peníze, o vliv, o postavení. Lady Macbeth v podání Anežky Kubátové touží po normálním rodinném životě, po dětech, po spokojené rodině, ale dostává se jí jen bohatství, moci ale také příliš mnoho krve, což nakonec vede k neštěstí a k sebevraždě. Tragický konec stihne samozřejmě i Macbetha (Miloslav König), protože na každého dříve či později dojde. Nadarmo opakuje: "I...I...I...don't want to die. Not yet."

Místo čarodějnic, které v klasickém Macbethovi vyřknou osudové proroctví, vystupují ve hře dva „chlápkové“ (Petr Jeništa a Petr Čtvrtníček), kteří svým projevem navozují komickou atmosféru představení. Když se například Macbeth zoufale ptá, co ho čeká, jak bude zabit, odpovídají two guys : „ Murder?...or something like that“ a dodávají “Blood can start to flow up, itself .... All things could start to fly. Fly like birds...”

Představení je provázeno zajímavou hudbou a efekty, přičemž hlavní písní, která zazní zahrána na bendžo, je známý a chytlavý americký song *I am a just a poor wayfaring stranger*.

Jazykově je tato inscenace Macbetha mimořádně zajímavá v tom, že se celá odehraje v anglickém jazyce. Je to ovšem angličtina velice jednoduchá až primitivní, často s přehnaně nepřirozenou výslovností, dialogy jsou tedy v tomto ohledu jednoduché. Ale to je právě to, co vyvolává smích a kompenzuje tragické napětí této hry. Možná, že leckterý milovník Shakespearova mimořádně bohatého jazyka, se mohl cítit tímto představením uražen a podveden. Ve hře ovšem také na okamžik zazní skutečný Shakespearův text, snad jako projev úcty k Shakespearovu jazyku...“What man dare, I dare (Approach thou like the rugged Russian bear...”)

Záměr režiséra odehrát celé představení v angličtině, vysvětlí sám David Jařab v rozhovoru, který je otištěn v programu. Cituji: “Jak jsem si tak ale celou věc pořád přehrával v hlavě, uvědomil jsem si, že k Shakespearovi ta angličtina prostě patří, takže původní text sice zmizel, ale angličtina nakonec zůstala. Angličtina jednoduchá a primitivní, v ledasčem současná, prostě jazyk, ve kterém věci “zní” a který je dneska univerzálním dorozumívacím kódem po celém světě...”

Scéna byla výtvarně pojednána jednoduchým, ale efektním způsobem. Kožené prvky na oblečení postav připomínaly původní skotskou story, světelné efekty a papírové konfety symbolizovaly too much Blood.

Nejednoznačnost a složitost představení vystihne závěrečná scéna, kdy na jevišti leží osm mrtvol... mezi nimi prochází k publiku Macduff, zastaví se, pohlédne do hlediště, nadechne

se...a už to skoro vypadá, že pronese závěrečnou vše vysvětlující řeč ...ale jako vedlejší postava pronese jen: "What to say?... a.."

Několik děkovaček svědčilo o tom, že představení mělo úspěch. Diváci odcházeli zamyšleni a v uších jim znělo: "**What to say...?**"

A co naši studenti? Jak na ně možná příliš moderní Shakespeare zapůsobil, co je na představení zaujalo, jaký to pro ně byl večer? What to say...? Zde jsou některé jejich názory:

Třída 2.B/T se shodla na následujícím: "*Byli jsme překvapeni moderním zpracováním Shakespearovy divadelní hry. Byla to hra o moci, sexualitě, manželství, vraždách a neshodách. Šokovala nás scéna, kdy Lady Macbeth po návratu svého muže domů po něm požaduje manželské povinnosti se slovy: „Fuck me or kill him“. Macbeth, který se nevyzná ve své sexuální orientaci, se raději rozhodne zavraždit a zradit svého bosse Duncana. Zaujali nás zvukové a světelné efekty, které provázely celé představení. Jediná nepříjemnost tohoto večera bylo neúnosné vedro a nedýchatelný vzduch v divadle.*"

*Pro nás všechny to byla příjemná a zajímavá zkušenost, která se vryla do naší paměti **and in our hearts. Thank you Mr. Shakespeare!!!***

Mgr. Ivan Krejčí